Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36522
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

dm discim. Vbi lectores siue doctores pecu
dm id uerba legis. & recipiant scolastica
mentis scilicet uacantes ab emptione uille
ab emptione boū quinq; iugorū. ab ad
ductione uxoris. Scola uacatio dr. At si ad
huc aliqs surdus obduratus auribus cordis
tor pesent. audiat cantor cū excelsa tuba
more ypparū. sonetq; in auresū dulcedine
melodie forsan exercitabit. fiat in eo qd de
ppl narrat factū esse in libro esdre. Sic enī
scriptū ē in eo. Stetiunt sacerdotes in or
dinatu suo cū tubis. & leuite filii asaph in
cymbalis ut laudarent dnm p manus dauid
regis isrl. & cecinebant ymnis & confessione
dno quō bonus quō in eternū misa eius sup
isrl. Omnis qq; ppls uociferabat clamore
magno in laudando dnm in eo qd fundatū
ē templū dni et paulo p. Multi uociferan
tes in letitia leuabant uocē. nec poterat
quisquā agnoscere uocē clamoris letantū
& uocē fletus ppli. Vnde Beda in tractatu
esdre. Sacerdotes quidē ornati stis uestib. p
ut stantes ad huc templo consecrant tybiis
psonantes & cor ppli ad supnę suauitatis
laudis accendentis. leuitę aut in cymbalis
bene sonantib ymnos dō cementes ppls ū
clamantes cōmunē affectū sui cordis in lau
dando dnm ostendens. Cantores q respondent
primo canentū uocē audito pferunt quos
testificant laudare dnm. Non immerito ipsi
cantores agunt causas ypha. quia de filiis
principū eoy id asaph scriptū est in paralip
pomenon. filii ei sub ipsi manu erant ypho
tantes iuxta regē. Ipsi exaltant uocē in tub.
ipsis dr in psalmo. l.xxx.v. tuba canite. hoc ē
ut augustin clari & fidentius. Predicate
ne terreamini. sic ait ypha quodā loco.
Ex clama & ex alta uocē tua sic tuba. Lex.n.
scripta data ē in tabulis. Scriptura enī pnē
ad lectoris officiū. Prophetia mentis in scripta
erat. quā uocē fidenti ypho pferunt. qd pri
mē ad cantoris officiū. fidi pdicatoris officiū
gerit cantor. quē oportet p obedientiā au
ditorū uersū cantare. Quid significet uersus
in officio pdicatoris ex euangelica parabola pos
sumus discere. quę narrat de seruo arantē
ta dicens. Quis aut uēstrūm habens seruū arantē
aut pascentē. q regresso de agro dicet illi
statim transi. recumbe. & n dicet. para qd cenet.
Arat qui arato cōpunctionis scindit corda.
Nulli dubiū quin p dulcedinē modulationis
scindantur corda eorū carnalia. & sese apaant
more fluei in confessione uocis & lacrimarū.
Musica habet quandā naturalē uim ad flec
tendū animū. sic Boetius in suo libro scri
bit. quē de musica fecit. Vulganū quippe et
quā sepe iocunditas cantilena repsserit. quā
multa t in corpoy t in animoy affectionib
mirandā pfecerit. Absit ut uigorē xpiani
animi in mollicie caducā possit euertere
animi
qd genus ipsi etiā gentiles uitabant. Vnde
scriptū ē in libro memorato supiori loco. Id
circo timotheo milesio spartiatas succensu
isse qd multiplicē musicā reddens pueroy
animis quos acceperat erudiendos officere.
& a uirtutis modestia ppedire. & qd armo
niā quā modestā acceperat. in genus chro
maticū qd ē mollis in uertisse. Tanta igitur
apd eos fuit musice diligentia. ut eā animū
qq; obtinere arbitrarent. Sufficiunt hec
pauca de natura musice inseruisse. Reuer
tendū ē ad euangelicā doctrina parabolē Seruus q
arat. n debet sico reuertens de agro re
cumbere. sed parare cenā dni. De q seruo